

Maade, at man jager den igennem, skønt vitterligt Tingets Medlemmer her, naar de da ikke har siddet i Militærkommissionen, ikke har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de Beretninger og Betænkninger, der er fremkommet, hvilket ogsaa er udtalt af Medlemmer her i Salen. Og Befolkningen kender jo aldeles ikke noget dertil. Jeg tror, det kan virke demoraliserende, hvis man gør det. Jeg vil derfor ogsaa tro, at den højtærede Minister, der har dette Program, vil komme til at handle mod det ligesom med Hensyn til andre af sine Programpunkter, som han ikke gennemfører. Og det er ogsaa det bedste, jeg kan haabe for den højtærede Ministers Program paa dette Punkt, at han ikke gennemfører sit Program med at jage Hær- og Flaadeloven igennem inden Juni Maanedes Udgang.

Saa siger den højtærede Minister, at han havde ikke nogen egentlig Indflydelse paa Rigsdagsarbejdet her. Jeg har utrykkelig sagt, at den højtærede Formands Ledelse af Rigsdagsarbejdet ligger udenfor Debatten. Det er jo heller ikke den højtærede Formand, som er Skyld i, at vi maa behandle Luksustoldloven paa dette Tidspunkt. Det er Regeringen, som fremsætter den paa en Maade, som tvinger os til at holde Møde paa et Tidspunkt, hvor efter Planen for det parlamentariske Arbejde Rigsdagen skulde have Pause. Planen for Rigsdagens Arbejde er jo dog lagt saaledes, at vi holder vore Møder Kl. 1—4, bl. a. for at man efter Kl. 4 kan ansætte andet Arbejde. Derfor har Formanden for Valglovskommissionen, som er udnævnt af dette Ministerium, sat denne Kommissions Arbejde til et Tidspunkt, nemlig Kl. 4, hvor han maatte antage, at der ikke var Arbejde her i Rigsdagen, saa at vi kunde gaa derop. Det hindres vi i derved, at Formanden her i Tinget er nødt til at sætte denne Sag til Behandling, fordi den højtærede Regering leder Sagerne paa en saadan Maade, at det er nødvendigt at blande alle mulige Sager mellem hinanden og paa de mest meningsløse Tidspunkter forhandle om dem. Endvidere siger den højtærede Minister, at Kirkelovene nødvendigvis maatte føres igennem, de skulde dog være færdige. Ja, naar vi skal blive herinde til Juni Maanedes Slutning, hvorfor kunde saa Kirkelovene ikke vente? Det kan godt være, at den højtærede Kultusminister vil have disse Love færdige hurtigst muligt for hurtigst muligt at komme ud af Regeringen. Det kunde jeg forstaa. Det kan ikke være morsomt at sidde dér, naar Regeringen handler paa den Maade, som den gør. Jeg kan godt forstaa,

man har Hastværk med at blive færdig. Men det er ikke nogen Motivering for pludselig at presse Kirkelovene midt ind i Militærlovenes Behandling.

Til sidst sagde den højtærede Minister, at man tog et mageløst Hensyn ogsaa til os, som skulde til Landsmøde om Lørdagen. Nu har vi netop taget det Hensyn at lægge vort Møde om Lørdagen, fordi der ikke holdes Møde her i Tinget om Lørdagen. Hvis man vil være saa elskværdig at undersøge, hvor mange Gange der i dette Aar har været Møde om Lørdagen, vil man se, at det kun er faa Gange, at det i alt Fald kun er, naar det nødvendiggøres ved Regeringens Ledelse af Arbejdet, at Formanden fraviger et for Rigsdagens Medlemmer saa kært Princip som dette ikke at holde Møde om Lørdagen. Saa det Hensyn tror jeg ikke, den højtærede Minister kan hente nogen særlig Styrke fra.

Den højtærede Minister talte ogsaa om Forholdet til sine kære konservative Venner. Her maa jeg sige, at den højtærede Minister har misforstaaet, hvad det er, det ærede Medlem Hr. Parkov har sagt om dette Forhold. Det ærede Medlem Hr. Parkov har ikke skildret dette ganske naturlige Forhold, at to Partier, som samarbejder, maa forhandle med hinanden og søge ved Argumenter at overbevise hinanden om, at man maa give Slip dér for at opnaa noget andet her. Nej, det, som det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, var, at de konservative Vælgere ikke skulde hæfte sig ved, at det konservative Parti ikke havde nogen synderlig Indflydelse, thi de skulde lægge Mærke til den Paavirkning, som de Konservative ved deres Samarbejde med Venstre øvede paa det derigennem, at Venstre blev mere og mere konservativt. Det var det, han skildrede. (Afbrydelse). Nu kan det være rigtigt eller ikke rigtigt, men det var det, han skildrede, og han henviste særlig til Militærlovene og sagde derom: læg Mærke til, hvad Venstre sagde i 1909, og hvad de siger nu i 1922, saa kan I se, hvad vor Paavirkning har betydet. Og det er virkelig meget træffende sagt af det ærede Medlem Hr. Parkov.

Men saa kom den højtærede Minister og vilde næsten undskylde — som om det var noget, han skulde bede om Undskyldning for — Samarbejdet med det konservative Folkeparti ved at sige, at en Regering, der staar overfor en saadan ondsindet Opposition, dog virkelig maa søge, naar den vil have sine Sager frem, at tale sig til Rette med dem, som den kan faa sine Sager frem med. Hvor har nu Regeringen det